

praktiske grunde anvendes betegnelsen "beskikkelse" som fællesbetegnelse for den handling, hvorved retten til at blive henholdsvis "statsautoriseret revisor" og "registreret revisor" opnås. Heller ikke heri ligger der således nogen ændring i forhold til, hvad der allerede er gældende.

Stk. 2 er en af lovforslagets centrale bestemmelser. Det foreskrives heri, at loven skal finde anvendelse ved revisors revision af regnskaber m.v. og supplerende beretninger samt i øvrigt ved revisors afgivelse af erklæringer og rapporter, der kræves i henhold til lovgivningen eller ikke udelukkende er bestemt til hvergiverens eget brug. Lovforslaget regulerer således ikke, sådan som det er tilfældet i den gældende lovgivning, grænserne for revisors virksomhed, dvs. hvad revisor må beskæftige sig med, men alene de områder, der er af betydning for revisors revision samt erklæringsafgivelse. Det, der herefter reguleres i forslaget, er revisors virke som offentlighedens tillidsrepræsentant jf. bemærkningerne til § 2.

Reguleringsmetoden er i overensstemmelse med den reguleringsform, der er valgt i EU-henstillingen om revisorers uafhængighed. EU-henstillingen medinddrager således under udtrykket "statutory audit" (lovpligtig revision) også visse forhold, som revisor skal udtale sig om. Efter dansk ret kunne det f.eks. være et fusionsregnskab eller en vurdering i forbindelse med et apportindskud. For at undgå enhver afgrænsningstvivl i denne relation og fordi det findes hensigtsmæssigt, at loven omfatter alle de situationer, hvor revisor optræder som offentlighedens tillidsrepræsentant, foreslås det, at lovens område omfatter enhver form for erklæringsafgivelse over for tredjemand. Kun derved kan man undgå, at brugerne skal foranstalte nærmere undersøgelser af, om en afgiven erklæring konkret er omfattet af lovens uafhængighedskrav. Dette er helt i overensstemmelse med Revisorkommissionens forslag.

Lovforslaget regulerer således de forhold, der må betegnes som revisors kerneområde, dvs. revision og erklæringsafgivelse. Hvad revisor herudover beskæftiger sig med, er i princippet helt frit og reguleres ikke i forslaget. Virksomhed ud over den i stk. 2 nævnte, vil dog efter omstændighederne kunne afskære revisor fra at foretage en række revisions- og erklæringsopgaver, jf. uafhængighedsbestemmelserne i kapitel 6.

Da lovforslaget ikke sætter grænser for revisors virksomhedsområde, og da der ikke i forslaget er opstillet grænser for karakteren af revisors rådgivning, er det ikke fundet nødvendigt at opretholde formuleringen af den gældende § 6 a i lov om statsautoriserede revisorer og § 4 a i lov om registrerede revisorer,

hvorefter rådgivning er tilladt inden for tilgrænsende områder. Den foreslåede bestemmelse fastslår herefter, hvad der reguleres i loven, nemlig de områder, der er fastlagt i stk. 2. Den gældende opdeling mellem et tilladt og et ikke-tilladt virksomhedsområde for revisorer vil med lovforslaget således ikke længere være relevant.

Lovforslaget fokuserer udelukkende på revisors erklæringsafgivelse og opstiller bl.a. uafhængighedsregler udelukkende i relation til sådan erklæringsafgivelse. Det betyder for det første, at revisor og revisionsvirksomheden, når der ikke afgives erklæringer, kan beskæftige sig med al anden virksomhed, uanset arten. For det andet betyder den måde, uafhængighedsreglerne er opbygget på, at det typisk ikke er bestemte typer opgaver, der kan udløse inhabilitet, men at inhabilitet ofte udløses af forskellige former for tilknytning til kunden, jf. herom nærmere § 11 og bemærkningerne hertil.

Visse opgaver vil dog i kraft af deres natur kunne indebære en sådan tilknytning til en konkret kunde, at de kan siges at true revisors uafhængighed. Forslaget er derfor bygget op, således at grænsen ikke længere kan trækkes alene gennem en oplystning af opgavetyper, som revisor generelt ikke må udføre, men må ske gennem en vurdering i hvert enkelt tilfælde af, om der konkret vil være tale om f.eks. beslutningstagning for kunden eller om selvrevision, jf. bemærkningerne til § 11, stk. 3. Lovforslaget bygger således på EU-Kommissionens henstilling om revisorers uafhængighed, der er baseret på principper for vurdering af uafhængighed.

Revisor vil fortsat kunne revidere og rådgive den samme kunde. Revisor skal dog altid ved udførelsen af revision iagttage bestemmelserne om uafhængighed i lovforslagets kapitel 6.

Der er ikke sket ændringer i de erklæringsopgaver, forslaget i stk. 2 definerer som sit område. Det er de samme opgaver, som er omfattet af den gældende lovgivning. Der er således tale om alle de erklæringer, revisor afgiver - hvad enten de er lovbundne eller frivillige. De eneste erklæringer, der er undtaget, er erklæringer, som klart tilkendegiver, at de udelukkende er til hvergiverens eget brug.

Lovforslaget regulerer i lighed med den eksisterende revisorlovgivning hverken virksomhedernes pligt til at udarbejde regnskaber m.v. eller selve revisionspligten.

Lovforslaget medfører derfor ingen ændring i retstilstanden vedrørende pligten til at udarbejde såkaldte supplerende beretninger såsom etiske regnskaber, miljøregnskaber, videnregnskaber m.v. Pligten hertil